

8 februari 1963.

Van : Dr. H. R. van Houten

Aan : S

cc M
DGPZ/POAD
DGES
DEUOnderwerp: Demarche van de Italiaanse
Ambassadeur inzake heroriëntatie
van de Europese politiek.

De Italiaanse Ambassadeur bezocht mij voor een gedachtenwisseling over de houding, die door Italië en de Benelux-staten in de komende dagen en weken zal moeten worden ingenomen. Hij deelde mij mede, dat men in Italië van mening is, dat een politieke band met Engeland zal moeten worden gecreëerd. Hij voegde hier wel aan toe, dat een dergelijke band niet zou moeten worden opgevat als een as Rome-Londen, of Rome-Brussel-den Haag- Londen, maar als een simpele consultatie met deze landen. Op mijn vraag, of hij de indruk had dat de Britse regering hiervoor zou voelen, bleef de Italiaanse Ambassadeur het antwoord schuldig.

De Ambassadeur zeide mij voorts, dat de Italiaanse regering geheel accoord ging met de Nederlandse visie ten aanzien van de nucleaire samenwerking in de NATO, zoals door mij in de Tweede Kamer is uiteengezet. Ook Italië voelt voor een voortgang met deze plannen in de NATO, waarbij het gemakkelijker zou zijn een eventueel weerstrevend ~~van~~ Frankrijk te isoleren en misschien zelfs tot rede te brengen. Achter dit laatste meen ik een vraagteken te moeten plaatsen.

Tenslotte vroeg de Ambassadeur mij nog, of Nederland obstructie ging voeren in de aanstaande vergadering in Brussel. Ik heb daarop geantwoord, dat zulks geenszins het geval is. Het feit dat Nederland ~~de~~ in de drie vergaderingen op ministerieel niveau, die voor februari op de agenda staan, wellicht nog geen standpunt zal kunnen innemen, wordt veroorzaakt door het feit, dat ons nader beraad nog niet beeindigd is. Mede in verband daarmee is het mogelijk dat op deze vergaderingen Nederland niet door ministers of staatssecretarissen zal zijn vertegenwoordigd, hetgeen overigens in andere delegaties regelmatig voorkomt. Ik heb eraan toegevoegd, dat wat de vergadering 25/26 februari betreft, dan noch de Minister noch ik beschikbaar zijn.